

ПИЕР ДЪО РОНСАР ЕЛЕГИЯ НА РЕМИ БЕЛО

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Желая, скъп Бело, да си осведомен
за онзи, който бе към тебе приобщен
от Музите така, че и след много време
потомъкът ни млад ще трябва да приеме,
че неделим човек били Ронсар с Бело
и че едно сърце у двамата било.

По род съм от страна, где зиме мраз настава,
где Дунавът студен край Тракия минава.
Отвъд Унгария е то, добре познат
бил там маркиз Ронсар, сеньор с имот богат
от хора и земи, от градове и злато.
От синовете му едно момче сърцато
връстници сбрало — все жадуващи за път,
повело ги далеч от родния си кът
и прекосили те земя унгарска, немска,
Бургундия, Шампан, и с храброст старовремска
с Филип дьо Валоа^[1] развели знамена,
че тъкмо в ход била със Англия война.

Младежът за Филип спечелил лаври само,
та кралят го дарил с имение голямо
покрай Лоара — тъй забравил дом, страна
и братя, и баща; намерил си жена,
семејство си създал — а то било начало,
което след това баща ми е създало.
Баща ми пък е бил на служба при Анри^[2],
сина на Франсоа; в Испания дори
последвал го — Анри там за заложник взели, —
със своя господар служителите смели
защо да не делят не само добрини,
но и несгоди, щом светът се промени?

От майчина страна познавам имената
на моите предци, известни във страната,

това са Шодрие, Тримуй, Руо, Бушаж,
които са били бойци с голям кураж —
с достойнствата на Марс във битките блестели,
догдето Ла Рошел от Англия отнели.
В прослава на един от тях — храбрец голям —
днес улица една е назована там.

Ако ме питаш ти за житието мое,
освен за моя род, чети и знай какво е,
любезни ми Бело, ще бъда откровен.
Започвам от деня, във който съм роден.

Нали пред Павия крал Франсоа пленен е —
туй лято^[3] — бог тъй дал — рождено е за мене.
На единайсети септември се родих
и Парка ме дари веднага с жребий лих.
Не съм бил първи син в семейството честито —
пред мен са пет деца родени, от които
умрели скоро две; останалите три
различни са от мен по нрав и ръст дори.

Години девет бях навършил и в колежа
бях вписан; не можах успех да отбележа —
напуснах го, стоял шест месеца едва
да слушам на Вели премъдрите слова.
Отидох в Авиньон, а там войската цяла
на краля Франсоа за бой се беше сбрала
със Карл Австрийски; паж при дука д'Орлеан
ме дадох; след туй да следвам бях избран
шотландския монарх с младежи все отбрани
за трийсет месеца, а шест бях с англичани.

Дойдох си; паж ме взе отново този дук,
но нито ден в покой не ме остави тук.
В земи фламандски бях и всичко бе готово
Шотландия след туй да посетя отново,
но кораба ни слаб, подет от буря зла,

едва не се разби край Англия в скала.

*Три дни вилня така стихийната заплаха:
светкавици, вълни и град ни връхлетяха.
В пристанище, от нас жадувано безспир,
пристигнахме, а там разби се най-подир
съда ни в бряг скалист, но никой не пострада,
освен от мокрота, освен че изпопада
багажа ни, подет от вятъра встрани
и за играчка взет от палави вълни.
Престанах да съм паж; едва шестнайсетина
лета навършил бях и тъкмо през година
четирийсета бе, когато със Баиф
в Германия живях; тогава с пример жив
показа той пред мен какво е добродетел.
След туй се разболях и, бог ми е свидетел,
жестоко болестта засегна моя слух,
така че и до днес оставам полуглух.*

[1] Филип дьо Валоа. — Френският крал Филип VI (1293–1350), по времето на когото избухнала Стогодишната война с Англия. ↑

[2] Анри. — Син на Франсоа I, Анри II бил крал на Франция от 1547 до 1559 година. ↑

[3] ... туй лято. — Битката при Павия е станала на 24 февруари 1525 година, а Ронсар е роден на 11 септември 1524 година. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.